

Pessach Haggada 2017 / 5777

illustriert von den Klassen 8a und 8b

הגדה של פסח

Der Sederteller

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחר מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמין ומצה, הלילה הזה - כולו מצה. שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור. שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה בלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות שהינה מגלות בשעת אמירת ההגדה. עבדים היינו לפרעה במצרים, ניוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע גויה. נאלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. נאפילו בלנו חכמים, בלנו נבונים, בלנו זקנים, בלנו יודעים את התורה, מצנה עלינו לספר ביציאת מצרים. נכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח. מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדורשה בן זומא: שנאמר, למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל מי תיין ימי תיין היום, כל מי תיין הלילות. וחקמים אומרים: ימי תיין העולם הזה, כל ימי תיין להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שגמל תורה לעמו ישראל, ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם? ואף אתה אומר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבדה הזאת לכם? לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא, אי ביום ההוא

קדש

קשבת מתחילין

היה ערב והי בקר יום הששי. וכלו השמים והארץ וכל צבאם. וכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ולשבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. והכרז אלקים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות.

בחול מתחילין:

סביר מרנן ורננן ורבותי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם ורומנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ומועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו (באהבה), מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצון), בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.

במוצאי שבת מוסיפין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול, ין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחנינו וקמנו והגיענו לזמן הזה. שותה רב כוס חייך בהסבה.

זרחי

נוטלין את הנדים ואין מברכין "על נטילת נדים".

כרפס

טובלין כרפס פחות מקבוצת כרפס, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

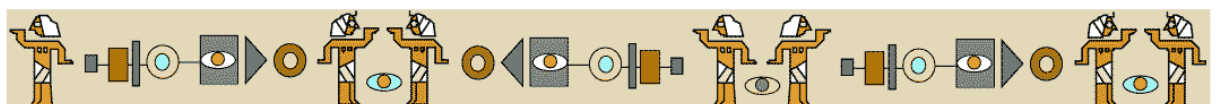
יחזי

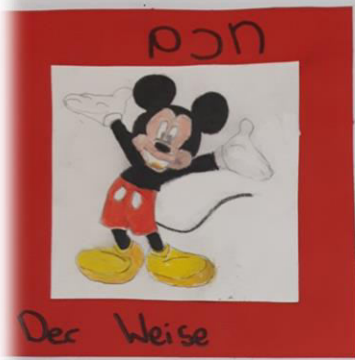
בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

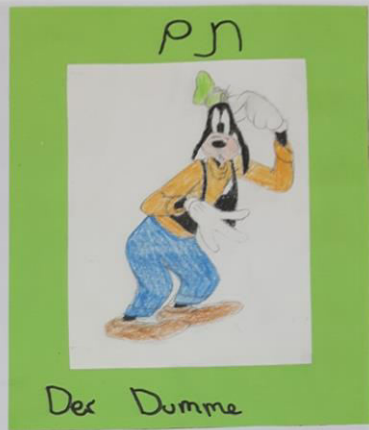
מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין יייתי וייכל, כל דצריך יייתי ויפסח. השתא חכא, לשנה הבאה בארעא דישגאל. השתא עבדי, לשנה הבאה בגי חורין.

Der Weise

Der Dumme

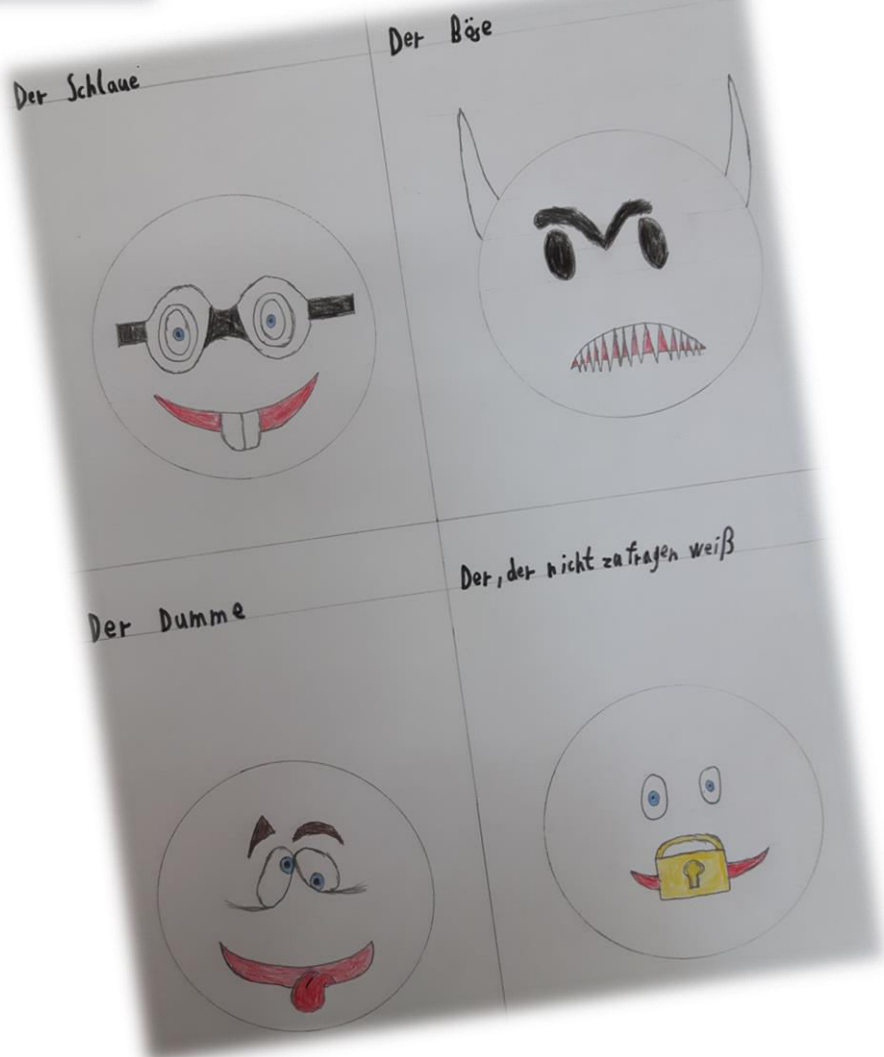

Der, der nicht zu fragen weiß

Der Böse

Die 4 Söhne

בני ישראל בפרך. ונצעק אל יי אלהי אבותינו, וישמע יי את קלנו, וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו.

ונצעק אל יי אלהי אבותינו - כמה שזאמר: ויהי בימים הרבים ההם נמת מלך מצרים, ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה.

וישמע יי את קלנו - כמה שזאמר: וישמע אלהים את נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו את אברהם, את יצחק ואת יעקב. וירא את ענינו - זו פרישות דרך ארץ, כמה שזאמר: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

ואת עמלנו - אלו הבנים. כמה שזאמר: כל הבן היולד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון.

ואת לחצנו - זו הדחק, כמה שזאמר: וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים להצאים אתם.

ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה, ובמרא גדל, ובאחות ובמפתים.

ויוצאנו יי ממצרים לא על ידי מלאך, ולא על ידי שרף, ולא על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, שזאמר: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה, והפיתיה כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה, ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים. אני יי.

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך והפיתיה כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף ככל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ולא השליח. אני יי - אני הוא ולא אחר.

ביד חזקה - זו הדבר, כמה שזאמר: הנה יד יי הויה במקנך אשר בשדה, בפוסים, בחמרים, בגמלים, בבקר ובצאן, דבר כבוד מאד.

ובזרע נטויה - זו החרב, כמה שזאמר: וחרבו שלופה בידו, נטויה על ירושלים.

ובמרא גדל - זו גלוי שכניה, כמה שזאמר: או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים, ובמלחמה וביד חזקה ובזרע נטויה, ובמוראים גדלים, ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך.

ובאחות - זה המטה, כמה שזאמר: ואת המטה הזה תקח בידך, אשר תעשה בו את האתת.

ובמפתים - זה הדם, כמה שזאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

והגיון להטיף טפה מן הכוס באמירת דם נאש..., עשר המכות דצ"ך ער"ש באח"ב. ביחד, ט"ו פעם.

יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שזאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. נאקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר נאלך אותו בכל ארץ כנען, נארכה את ורעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שער לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים. ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים, שזאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה ורעך בארץ לא להם, ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו? שלא אחד בלבד צמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור נדור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

גייס הכוס מידו ויגלה את המצות.

צא ולמד מה בקש לכן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולכן בקש לעקור את הכל, שזאמר: ארמי אבד אבי, ויגד מצרימה ויגד שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב.

ויגד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

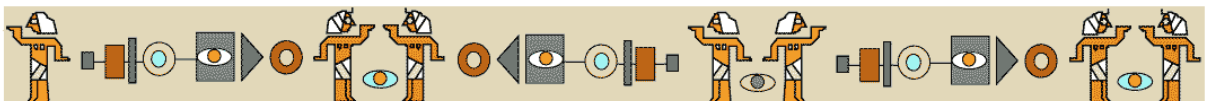
ויגד שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שזאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבוד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט - כמה שזאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב. ויהי שם לגוי - מלמד שהיו ישראל מצוינים שם. גדול, עצום - כמו שזאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ונעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם.

ורב - כמה שזאמר: רכבה כצמח השדה נתתיך, ונתרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים וכנו ושערך צמח, ואת ערם וצריה. ונאעבר עליך נאראך מתבוססת ברמין, נאמר לך ברמין חיי, נאמר לך ברמין חיי.

ויגרעו אתנו המצרים וינענונו, ויתנו עלינו עבודה קשה. וירעו אתנו המצרים - כמו שזאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה נוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ויעלה מן הארץ.

וינענונו - כמה שזאמר: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויכן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבודה קשה - כמו שזאמר: ויעבדו מצרים את

דם ואש ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד חזקה - שמים, ובזע נטויה - שמים, ובמרא גדל - שמים, ובאתות - שמים, ובמפתים - שמים. אלו עשן מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם צפרדע כנים ערוב דבר שחין ברד ארבה חשך מכת-בכורות

רבי יהודה היה נוהג בהם סמנים: דצ"ך עד"ש באח"ב

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשן מכות ועל הים לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר? ויאמרו התרטמים אל פרעה: אצבע אלהים הוא, ועל הים מה הוא אומר? ויבא ישראל את הים הגדול אשר עשה יי במצרים, וייראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע? עשן מכות. אמור מעתה: במצרים לקו עשן מכות ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלח כס חרון אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. עברה - אחת, וזעם - שמים, וצרה - שלש, משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלח כס חרון אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים חרון אפו - אחת, עברה - שמים, וזעם - שלוש, וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמש. אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות.

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,

דיינו.

אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם,

דיינו.

אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם,

דיינו.

אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם,

דיינו.

אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים,

דיינו.

אלו קרע לנו את הים ולא העבידנו בתוכו כחמור,

דיינו.

אלו העבידנו בתוכו כחמור ולא שקע צרנו בתוכו

דיינו.

אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרפנו במדבר ארבעים שנה

דיינו.

אלו ספק צרפנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את הפן

דיינו.

אלו האכילנו את הפן ולא נתן לנו את השבת,

דיינו.

אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבו לפני הר סיני,

דיינו.

אלו קרבו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה.

דיינו.

אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל,

דיינו.

אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה

דיינו.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את הים, והעבידנו בתוכו כחמור, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרפנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את הפן, ונתן לנו את השבת, וקרבו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבי גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.

מראה ביד על הירוש ויזהר שלא להגביה אותה.

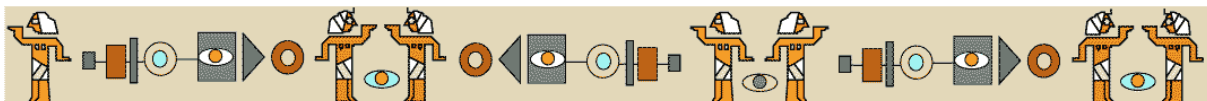
פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: ונאמרתם זבח פסח הוא ליי, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל? ויקד העם וישתחוו.

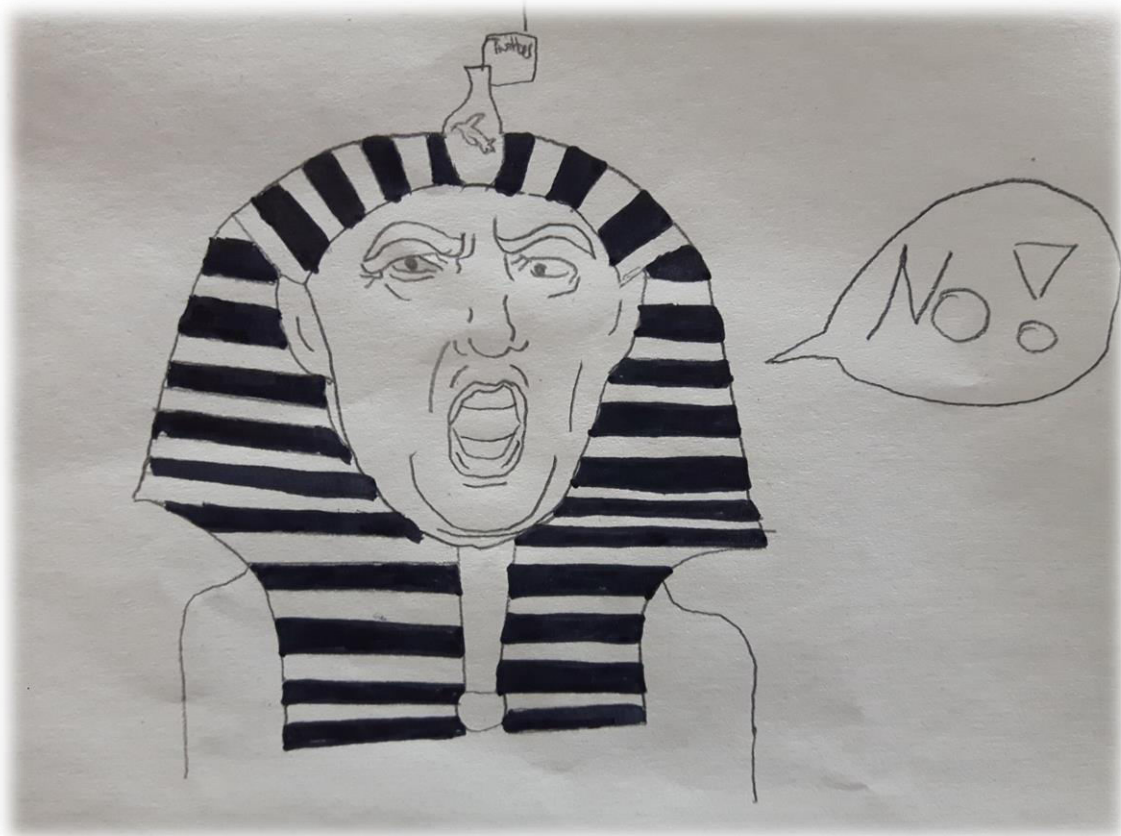
מראה את הפצות למסבים ואומר:

מצח זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להחממה, וגם צדה לא עשו להם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: וימררו את חיייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני היותים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו
על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח פניית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזה ומנער
החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו
על אכילת מרור.

כורח

כל אחד מהמסבים לוקח פניית מן המצה השלישית עם פניית מרור וכורח
יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר

זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה
קיים: היה כורח מצה ומרור ואוכל ביחד, לקיים מה שנאמר:
על מצות ומורים יאכלהו.

שליחן עזר

אוכלים ושותים הסעודה הערוכה ונוהגים לאכל תחלה ביצים מבשלות.
ולא יאכל יותר מדי, ש לא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה
לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

ברך

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברכת המזון.

שיר המעלות: בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרנו בגוים: הגדיל יי לעשות
עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים. שובה יי את
שביחנו פאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו. הלוח
?לך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתיו.

שלישה שאכלו כאחד תביין לזמן והמזמן פותח:

רבותי, נברך

המסבים עונים:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן אומר:

ברשות מרנן וברנן ורבותי, נברך [אלהינו] שאכלנו משלו.

המסבים עונים:

ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו תיינו

המזמן חוזר ואומר:

ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו תיינו

בכל דור נדור חוב אדם לראות את עצמו כאלו הוא נצא ממצרים
שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי
בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך
הוא, אלא אף אותנו גאל עמם, שנאמר: ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו, לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותנו.
מגביהים את הכוס עד הלילה.

לפיכך אנו חוב חובים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם,
להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו
את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מגיון לשמחה,
ומאכל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה.
ונאמר לפניו שירה תדשה:

חלליות

החלליות הללו עבדי יי, הללו את שם יי. יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
יי. גם על כל גוים יי, על השמים כבודו. מי פיי אלהינו המגביה
לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר הל,
מאשפת ירים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו.
מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. החלליות.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה
למדרשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור.
ההרים רקדו כאילים, גבעות - ככני צאן. מה לך הים כי תנוס,
הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - ככני
צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור
אגם מים, חלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור.
כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למוצדים ולרגלים אחרים
הבאים לקראתנו לשלוש, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך.
ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר
מזבחת לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו.
ברוך אתה יי גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
שותיך את הכוס בהסבת שמאל.

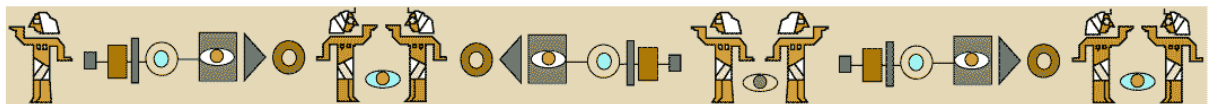
רחץ

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו
על נטילת ידים.

מוציא מצה

קח המצות בסדר שהניחך, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחו שלשתן
בידו ויברך "המוציא" בכונה עלהעלויה ו"על אכילת מצה" בכונה על
הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העלויה השלמה וכזית שני מן הפרוסה

Schulchan Orech!??

לחן ולחסד ולרחמים ולרחמים והצלה והצלה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים ורחמים ושלום ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם על יחסרנו. הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך פשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישובר עלנו מעל צנארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בפית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא וכוור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה. ואת (אמי מורתי) בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת ורעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל פל, כן יברך אותנו פלנו יחד בברכה שלמה, ונאמר, אמן.

במרום ילמדו עליהם ועליונות זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת:

הרחמן הוא ינחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. **הרחמן** הוא ינחילנו יום שפלו טוב. (יום שפלו ארוך. יום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונגהים מזיו השכינה ויהי חלקינו עמהם)

הרחמן הוא יזכור לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדול ישועות מלפני ועשה חסד למשיחו לרוד ולנרעו עד עולם.

עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו, אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ונרעבו, ורשעי יי לא יחסרוכל טוב. הודו ליי כי טוב פי לעולם חסדו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.

ברוך הגבר אשר יבטח ביי, והיה יי מבטחו. נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, ונרעו מבקש לחם. יי עו לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

הגני מוכן ומזמן לקים מצות כוס שלישי שהוא כנגד בשורת הישועה, שאמר הקדוש ברוך הוא לישראל וגאלי אתכם ברוח נטויה ובשפטים גדולים.

בלם אומרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם פלו בטובו כחן בחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא אל הן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא.

ברוך אתה יי הן את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריחת שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלפדתנו, ועל חקיך שהורעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה הן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, ויתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: פכתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרחינו, והרחנו לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר נדם ולא לידי הלנתם, כי אם לידי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נפלים לעולם ועד.

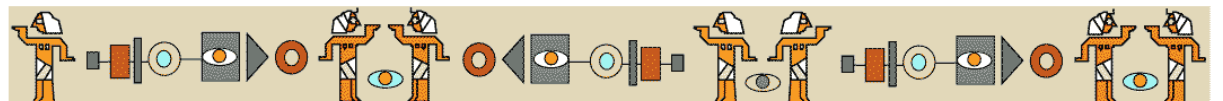
בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך.

וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות. אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה כמינו. ברוך אתה יי בונה ברחמיך ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלפני אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכליוס ניום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד,

ביי מבטח באָדס. טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים. כל גוים סבבני, בשם יי כי אמילם. סבבני גם סבבני, בשם יי כי אמילם. דחה סבבני כדברים, דעכו כאש קוצים, בשם יי כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ניי עזרני. עזי וזמרת יה ניהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים: ימין יי עשה חיל, ימין יי רוממה, ימין יי עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמנת לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא כם, אודה יה. זה השער ליי, צדיקים יבאו בו.

אודך כי עניתי ותהי לי לישועה. אודך כי עניתי ותהי לי לישועה. כן מאסו הבונים היתה לראש פנה. אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו.

- אָנא יי, הושיעה נא.
- אָנא יי, הושיעה נא.
- אָנא יי, הצליחה נא.
- אָנא יי, הצליחה נא.

ברוך הבא בשם יי, ברכנוכם מבית יי. אל יי נאָר לנו. אסרו חג בעבתיים עד קרנות המזבח. אלי אתה נאודך, אלהי - ארומקך. הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו.

יהללך יי אלהינו כל מעשיך, וחסדיך צדיקים עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו, וישבחו ויפארו, וירוממו ויעריצו, ונקדישו וימליכו את שמך, מלכנו. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר, כי מעולם ועד עולם אתה אל.

הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו.
הודו לאלהי האלהים	כי לעולם חסדו.
הודו לאדני האדנים	כי לעולם חסדו.
לעשה נפלאות גדולות לברך	כי לעולם חסדו.
לעשה השמים בתבונה	כי לעולם חסדו.
לרוקע הארץ על המים	כי לעולם חסדו.
לעשה אורים גדלים	כי לעולם חסדו.
את השמש לממשלת ביום	כי לעולם חסדו.
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה	כי לעולם חסדו.
למכה מצרים בכוכביהם	כי לעולם חסדו.
ויצא ישראל מתוכם	כי לעולם חסדו.
ביד חזקה ובזרוע נטויה	כי לעולם חסדו.
לגור ים סוף לגורים	כי לעולם חסדו.
והעביר ישראל בתוכו	כי לעולם חסדו.
ונער פרעה וחילו בים סוף	כי לעולם חסדו.
למוליך עמו במדבר	כי לעולם חסדו.
למכה מלכים גדלים	כי לעולם חסדו.
ונתרג מלכים אדירים	כי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי	כי לעולם חסדו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. שוחין בהסבת שמאל.

שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו. כי אכל את יצקב ואת נוהו השמו. שפך עליהם זעמן וחרון אפך שישגם. תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יי.

הלל

לא לנו, יי, לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך, על אמתך. למה יאמרו הגוים: איה נא אלהיהם? ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אונים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחו. ניהם ולא ימישו, רגליהם ולא יהלכו, לא יתנו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביהוה, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא. יראי יהוה בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא.

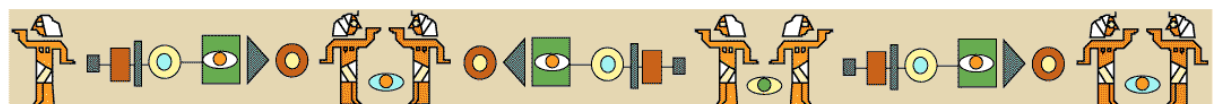
יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן, יברך יראי יי, הקטנים עם הגדלים. יסף יי עליכם, עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללוהו ולא כל ירדי דומה. ונאנחנו יברך יה מעתה ועד עולם. הללויה.

אהבתי כי ישמע יי את קולי, תחנוני. כי הטה אָנו לי ובימי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני, צרה ונגון אמצא. ובשם יי אקרא: אָנא יי מלטה נפשי! חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם. שמר פתאים יי, דלתי ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתהלך לפני יי בארצות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי: כל האדם כזב.

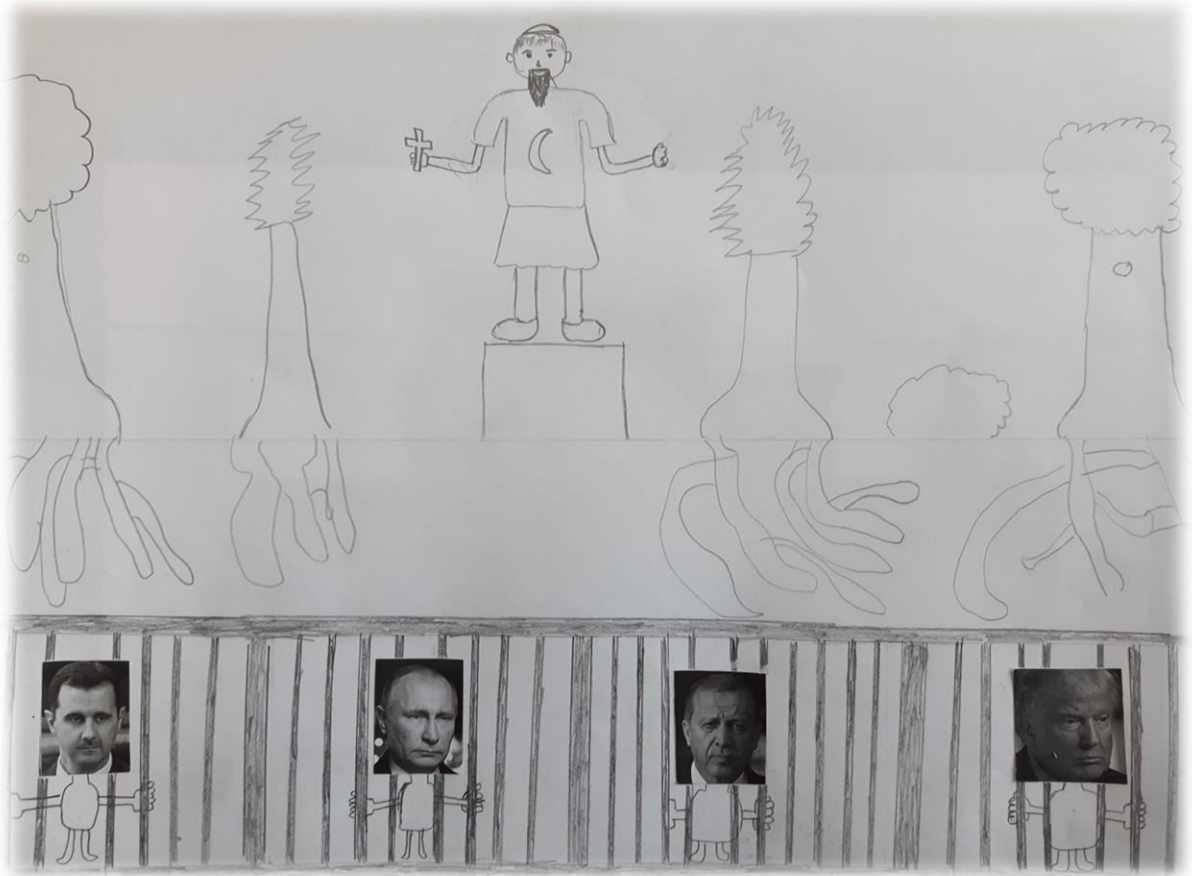
מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יי המותה לחסדיו. אָנא יי כי אני עבדך, אני עבדך כן אמתך, פתחת למוסרי. לך אָזבח זבח תודה ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יי, בתוככי ירושלים. הללויה. הללו את יי כל גוים, שבחוהו כל האמים. כי גבר עלינו חסדו, נאמת יי לעולם. הללויה.

הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו.
יאמר נא ישראל	כי לעולם חסדו.
יאמרו נא בית אהרן	כי לעולם חסדו.
יאמרו נא יראי יי	כי לעולם חסדו.

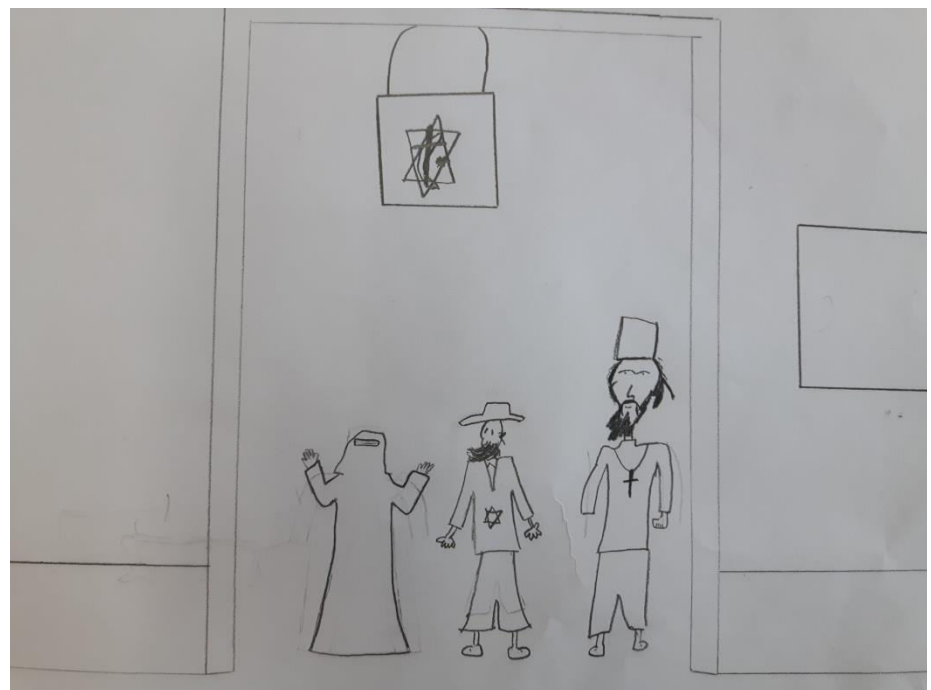
מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. יי לי, לא אינא - מה עשה לי אדם? יי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות

Zukunftsvisionen

Die Bösen sitzen alle unter der Erde im Gefängnis

Frieden unter den Religionen

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך, מלכנו, בכל דור ודור, שכן חוכת כל היצורים לפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להדר לברך, לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות צוד בן ישי עבדך, משיחך.

ישתבח שמך לעד מלכנו, האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ, כי לך נאה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיר ושבתה, הלל וזמרה, עז ומשלה, נצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי, אל מלך גדול בתשבחות, אל ההודאות, אדון הנפלאות, הבוחר בשירי זמרה, מלך אל חי העולמים.

הנני מוכן ומזמן לקיים מצוות כוס רביעי שהוא פנגד בשורת הישועה, שאמר הקדוש ברוך הוא לישראל ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. **ישנה בהסיבת שמאל**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, על תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחת לת לאבותינו לאכל מפריה ולשבע מטובה רחם נא ד' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובה ירושלים עיר הקדש במהרה כימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה (בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה ד' טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן. ברוך אתה ד' על הגפן ועל פרי הגפן.

נרצה

חסל סדור פסח כהלכתו, ככל משפטו וחקתו. פאשר זכינו לסדר אותו בן נזכה לעשותו. וך שוכן מעונה, קומם קהל עדת מי מנה. בקרוב נהל נטעי כנה פדוים לציון ברנה. לשנה הבאה בירושלים.

בארץ ישראל אומרים:

לשנה הבאה בירושלים חבנויה.

יש נוהגין בחוץ לארץ בליל שני של פסח לספור פאן ספירת העמר: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העמר.

היום יום אחד בעמר.

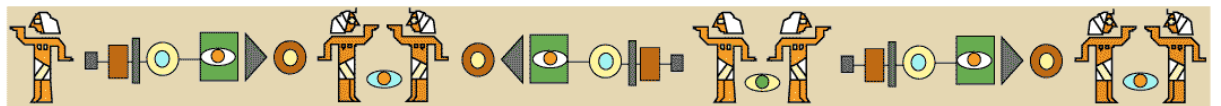
ולעוג מלך הפשן
 ננתן ארצם לנחלה
 נחלה לישראל עבדך
 שבשפלנו זכר לנו
 ניפרקנו מצרינו
 נתן לחם לכל בשר
 הודו לאל השמים
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.
 כי לעולם חסדו.

נשמת כל חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך, מלכנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפגנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברכ התשבחות, המנהג עולמו בקסד ובריחתי ברחמים. ניי לא ינום ולא ישן - המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והפתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים. לך לבדך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה כים, ולשונו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות פשמש וכנרת, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגליו קלות כאילות - אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמך על אחת, מאלף, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב ונתנו ובשבע כלפתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, ואל תשנו, יי אלהינו, לנצח. על בן אברים שפלתנו בנו ורוח ונשמה שנתת באפינו ולשון אשר שמת בפיו - הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדשו וימליכו את שמך מלכנו. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, וכל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות יראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך, כדבר שכתוב, כל עצמתי תאמרנה: יי, מי כמוך מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגולו. מי ידמה לך ומי ישנה לך ומי יערך לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. הנהלך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך. כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

האל בתעצמות עזך, הגדול בכבוד שמך, הגבור לנצח והנורא בנוראותיך, המלך היושב על פסא רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב: וננו צדיקים ביהוה, לישרים נאנה תהלה.

בפי ישרים תתהלל,
 וברכרי צדיקים תתברך,
 ובלשון חסידים תתרוםם,
 ובקרב קדושים תתקדש.

Die Zukunft ohne oder mit dem Meschiach

בליל ראשון אומרים:

ובכן ניהי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
 אָז רֹב נְסִים הִפְלֵאתָ בְּלַיְלָה,
 בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה,
 גַּר צָדֵק נִצְחָתוֹ כִּנְחָלֵק לוֹ לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בְּחֵלוֹם הַלַּיְלָה,
 הַפְּחִתָּ אַרְמֵי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,
 נִישֵׁר יִשְׂרָאֵל לְמֵלֶאךָ נִיּוּכַל לוֹ לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 זָרַע בְּכוֹרֵי פִתְרוֹס מִחֻצֵי הַלַּיְלָה,
 חֵילֶם לֹא מִצָּאוּ בְּקוֹמָם בְּלַיְלָה,
 טִיסַת נְגִיד חֲרֻשַׁת סִלִּית בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 יַעַץ מִתְרַף לְנוֹפֵף אוֹיֵי, הֹבֵשֶׁת פְּגָרִיו בְּלַיְלָה,
 פָּרַע בַּל וּמִצָּבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
 לְאִישׁ חֲמֹדוֹת נִגְלָה רֵו חֲזוֹת לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 מִשְׁתַּכֵּר בְּכֹלֵי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בְּלַיְלָה,
 נוֹשַׁע מִבוֹר אַרְיֹת פּוֹתֵר בְּעֲתוֹתַי לַיְלָה,
 שִׁנְאָה נָטַר אֲנִי וְכַתֵּב סְפָרִים בְּלַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 עוֹרֶרְתָּ נִצְתָּן עָלָיו בְּגִיד שֵׁנַת לַיְלָה,
 פּוֹרָה תִּדְרוֹן לְשׁוֹמֵר מֵהַ מְלַיְלָה,
 צָרַח פְּשׁוֹמֵר נוֹשָׁא אֶתָּא בְּקֶרֶב גַּם לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.
 קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
 רָם הוֹדַע כִּי לַיְלָה הַיּוֹם אֵף לַיְלָה,
 שׁוֹמְרִים הִפְקֵד לְעֵירָךְ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה,
 תְּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֶׁכֶת לַיְלָה,
 נִיְהִי בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

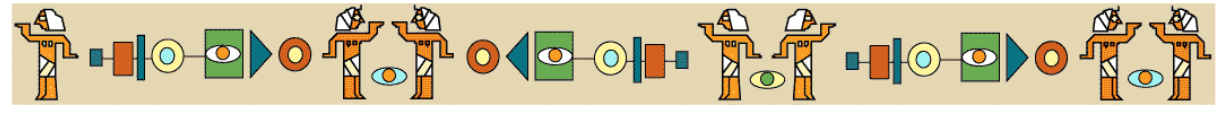
בליל שני אומרים:

ובכן נאמרתם זבח פסח
 אמץ גבורותיך הפלאה בפסח,
 בראש כל מועדות נשאת פסח,
 גלית לאזורחי חצות ליל פסח,
 נאמרתם זבח פסח.
 דלתיו דפקת כחם היום בפסח,
 הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח,
 ואל הפקר רץ זכר לשור ערן פסח,
 נאמרתם זבח פסח.
 זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
 חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
 טאטאת אדמת מף וגף בעברך בפסח,
 נאמרתם זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
 כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
 לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח,
 נאמרתם זבח פסח.
 מסגרת סגרה בעתותי פסח,
 נשמדה מדין בצליל שעורי עמר פסח,
 שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח,
 נאמרתם זבח פסח.
 עוד היום כנב לעמוד עד געה עונת פסח,
 פס יד כתבה לקעקע צול בפסח,
 צפה הצפית ערוך השלחן בפסח,
 נאמרתם זבח פסח.
 קהל כנסה הרפה לשלש צום בפסח,
 ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
 שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
 תעו ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח,
 נאמרתם זבח פסח.

כי לו נאה, כי לו יאה.

אדיר במלוכה, בחור פהלכה, גודיו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 דגול במלוכה, הדור פהלכה, נתיקו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 זפאי במלוכה, חסין פהלכה טפסריו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 נחיד במלוכה, פביר פהלכה למודיו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 מושל במלוכה, נורא פהלכה סביביו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 עניו מלוכה, פודה פהלכה, צדיקו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 קדוש במלוכה, רחום פהלכה שגאניו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.
 תקיף במלוכה, תומך פהלכה תמימיו יאמרו לו: לך ולך, לך
 פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה,
 כי לו נאה, כי לו יאה.

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שווגרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרך והפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

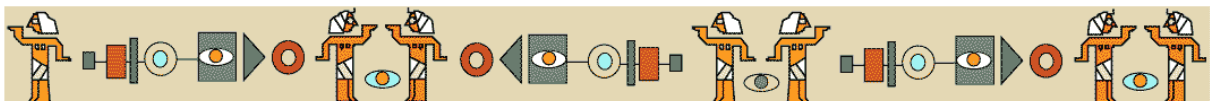
ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושטה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשטה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשטה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשטה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרך, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

irgendwann

kommt jemand,

der
deine

Welt

auf den

Kopf

stellt